

Sygn. akt VI U 11/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Zofia Pawelczyk

Protokolant: protokolant sądowy Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy I. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

przy udziale (...)w C.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania I. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)r. znak (...) - (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 11/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił ubezpieczonej I. G. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 14 września 2015 roku do 16 października 2015 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazywał, że ubezpieczona była niezdolna do pracy w okresie od 9 marca 2015 roku do 4 kwietnia 2015 roku, od 7 kwietnia 2015 roku do 10 kwietnia 2015 roku, od 13 kwietnia 2015 roku do 19 kwietnia 2015 roku oraz od 30 kwietnia 2015 roku do 10 września 2015 roku. ZUS zaznaczał w uzasadnieniu decyzji, że I. G. (1) wykorzystwała z dniem 10 września 2015 roku pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni, z uwagi na powstawanie kolejnych niezdolności do pracy nie później niż w ciągu 60 dni od ustania poprzednich oraz tożsamości choroby, w wyniku czego podlegały one zliczeniu do jednego okresu zasiłkowego.

(decyzja z dnia 4 listopada 2015 roku – k.1 akta zasiłkowe)

W dniu 9 grudnia 2015 roku I. G. (1) wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 14 września 2015 roku do 16 października 2015 roku. W uzasadnieniu odwołania, ubezpieczona wskazywała, że w okresach od 9 marca 2015 roku do 4 kwietnia 2015 roku, od 7 kwietnia 2015 roku do 10 kwietnia 2015 roku, od 13 kwietnia 2015 roku do 19 kwietnia 2015 roku oraz od 30 kwietnia 2015 roku do 10 września 2015 roku była ona niezdolna do pracy z powodu różnych schorzeń, o różnych numerach statystycznych, potwierdzonych zwolnieniami lekarskimi wystawionymi przez lekarzy różnych specjalności. Ubezpieczona podnosiła, że w okresie od 14 września 2015 roku do 27 września 2015 roku

przeszła operację chirurgiczną usunięcia guzów, od 28 września 2015 roku do 16 września 2015 roku przeszła kolejną operację chirurgiczną i była hospitalizowana w okresie 5 dni w klinice (...) w W.. Ponadto ubezpieczona wskazywała, że organ rentowy błędnie wyliczył, wykorzystanie przez odwołującą w dniu 10 września 2015 roku, 182 dni okresu zasiłkowego, gdy w rzeczywistości wykorzystwała jedynie 172 dni.

(odpowiedź na odwołanie –k. 1-3)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) W. decyzją z dnia (...)roku zamienną do decyzji z dnia (...) roku odmówił I. G. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 września 2015 roku do 16 października 2015 roku. Dodatkowo organ rentowy sprostował w zamiennej decyzji, okres niezdolności do pracy odwołującej wpisując w miejsce „od 30 kwietnia 2015 roku do 10 września 2015 roku” prawidłowo „od 20 kwietnia 2015 roku do 10 września 2015 roku”. W uzasadnieniu decyzji zamiennej, organ rentowy ponownie wskazywał, że I. G. (1)wykorzystała pełne 182 dni okresu zasiłkowego w dniu 10 września 2015 roku, powtarzając argumentację z uzasadnienia decyzji z dnia 4 listopada 2015 roku.

(decyzja z dnia 7 stycznia 2016 roku – k.2 akta zasiłkowe)

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz oddalenie odwołania w przypadku jego rozszerzenia na decyzję z dnia (...)roku. W uzasadnieniu odwołania, organ rentowy powtórzył argumentację z skarżonej decyzji oraz decyzji do niej zamiennej podając, że odwołująca była niezdolna do pracy w okresach od 9 marca 2015 roku do 4 kwietnia 2015 roku, od 7 kwietnia 2015 roku, do 10 kwietnia 2015 roku oraz od 13 kwietnia 2015 roku do 10 września 2015 roku.

(odpowiedź na odwołanie – k. 17)

Pismem z dnia 3 lutego 2016 roku I. G. (1) wniosła odwołanie od decyzji ZUS z dnia (...)roku wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 września 2015 roku do 12 października 2015 roku. W uzasadnieniu odwołania, ubezpieczona powtórzyła argumentację z odwołania od decyzji z dnia 4 listopada 2015 roku. Ponadto zaznaczyła, że nie neguje faktu, że była niezdolna do pracy w okresach od 9 marca 2015 roku do 4 kwietnia 2015 roku, od 7 kwietnia 2015 roku do 10 kwietnia 2015 roku od 13 kwietnia 2015 roku do 19 kwietnia 2015 roku oraz od 20 kwietnia 2015 roku do 16 października 2015 roku wskazując, że okres niezdolności od 13 kwietnia 2015 roku do 19 kwietnia 2015 roku oraz od 20 kwietnia 2015 roku do 10 września 2015 roku był spowodowany inną chorobą niż poprzednie okresy i w tym przypadku w dniu 10 września 2015 roku ubezpieczona wykorzystwała jedynie 150 dni okresu zasiłkowego. Dodatkowo I. G. (1) podnosiła, że w związku z przysługującym jej prawem do zasiłku chorobowego za okres od 11 września 2015 roku do 12 października 2015 roku, pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni wykorzystany został przez nią dopiero z dniem 12 października 2015 roku.

Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2016 r. Sąd zawiadomił (...)w C. o toczącym się postępowaniu w sprawie z odwołania z odwołania I. G. (1).

(postanowienie k.105)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. G. (1) podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu z tytułu zatrudnienia w (...)od 10.04.2012 r. do31.08.2015 r.

I. G. (1) była nieprzerwanie niezdolna do pracy w okresach od: 9 marca 2015 roku do 16 marca 2015 roku, od 17 marca 2015 roku do 20 marca 2015 roku, od 21 marca 2015 roku do 27 marca 2015 roku oraz od 28 marca 2015 roku do 4 kwietnia 2015 z powodu ostrego zakażenia górnych dróg oddechowych o umiejscowieniu mnogim lub nieokreślonym określonym numerem statystycznym choroby J06. Następnie w okresie od 7 kwietnia 2015 roku do 10 kwietnia 2015 roku i od 13 kwietnia 2015 roku do 17 kwietnia 2015 roku, z powodu ostrego zakażenia górnych dróg oddechowych o umiejscowieniu mnogim lub nieokreślonym określonym numerem statystycznym choroby J06.

(dowód: zaświadczenie płatnika – akta zasiłkowe; zwolnienie ZUS ZLA –k. 5, opinia biegłego otolaryngologa – k. 35-36, opinia biegłego z zakresu ginekologii –k. 89-91)

W okresie od 18 kwietnia 2015 roku do 19 kwietnia 2015 roku, od 20 kwietnia 2015 roku do 30 kwietnia 2015 roku odwołująca była niezdolna do pracy z powodu ostrego zapalenia nosa i gardła określonym numerem statystycznym J00.

(dowód: zwolnienie ZUS ZLA –k. 6, opinia biegłego otolaryngologa – k. 35-36, opinia biegłego z zakresu ginekologii –k. 89-91)

W okresie od 1 maja 2015 roku do 18 maja 2015 roku, od 19 maja 2015 roku do 6 czerwca 2015 roku, od 7 czerwca 2015 roku do 26 czerwca 2015 roku, od 26 czerwca 2015 roku do 14 lipca 2015 roku, od 15 lipca 2015 roku do 3 sierpnia 2015 roku, od 4 sierpnia 2015 roku do 24 sierpnia 2015 roku, od 25 sierpnia 2015 roku do 13 września 2015 roku, od 14 września 2015 roku do 27 września 2015 roku oraz od 28 września 2015 roku do 16 października 2015 roku odwołująca pozostawała nieprzerwanie niezdolna do pracy z powodu, między innymi, ostrego cewkowo – śródmiąższowego zapalenia nerek, przewlekłego cewkowo – śródmiąższowego zapalenia nerek, gruczolistości, nowotworu niezłośliwego tkanki tłuszczowej oraz innych schorzeń nosa i zatok przynosowych określanych numerami statystycznymi N10, N11, N80, D17 oraz J34.

(dowód: zwolnienia ZUS ZLA –k. 6-15, opinia biegłego otolaryngologa – k. 35-36, opinia biegłego z zakresu ginekologii –k. 71, opinia uzupełniająca biegłego otolaryngologa –k. 102-103)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, dalej jako ustawa zasiłkowa (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 373), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2016r., poz. 963).

Zgodnie z art. 8 i 9 przedmiotowej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy nie dłużej jednak niż przez okres 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą - nie dłużej niż przez 270 dni. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy zasiłkowej do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art.6 ust. 2. W niniejszej sprawie nie zachodzi sytuacja z art.6 ust. 2. Art. 9 ust. 2 ustawy zasiłkowej reguluje zasady ustalania okresu zasiłkowego w przypadku niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekracza 60 dni.

Z literalnego brzmienia art.9 ustawy zasiłkowej wynika, że do okresu zasiłkowego w ilości 182 dni wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Przy czym wykładnia językowa prowadzi do wniosku, że doliczaniu podlegają okresy niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym. Ubezpieczony do chwili wyczerpania okresu zasiłkowego w ilości 182 dni nie może domagać się ustalenia nowego okresu zasiłkowego z powodu niezdolności do pracy powstałej przed upływem 60 dni tylko z tego powodu, że jest to nowa niezdolność do pracy powstała z powodu innego zdarzenia. Przepis art.9 ustawy zasiłkowej stanowi, że do jednego okresu zasiłkowego należy zliczać wszystkie następujące po sobie nieprzerwanie okresy niezdolności do pracy, choćby były spowodowane różnymi jednostkami chorobowymi, oraz okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowane tą samą chorobą, jeżeli przerwa między ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą jednostką chorobową nie przekraczała 60 dni.

Należy podzielić pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 6 listopada 2008 r. II UK 86/08 LEX nr 566009 zgodnie z którym, sumowanie następujących po sobie w krótkich odstępach czasu okresów niezdolności do pracy z powodu tej samej choroby (art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa), służy do oddzielenia stanów przemijających od ustabilizowanych, jeżeli bowiem ten sam proces chorobowy czyni pracownika wielokrotnie niezdolnym do pracy w dość krótkich odstępach czasu, to uzasadnione jest przypuszczenie, że wpływ stanu zdrowia na zdolność do pracy nie ma charakteru czasowego (przemijającego). Rozpoczęcie biegu okresu zasiłkowego z każdą taką niezdolnością od nowa pozwałoby na przebywanie na zasiłku bez końca, mimo że w rzeczywistości stan zdrowia kwalifikowałby pracownika do renty z tytułu niezdolności do pracy. Istotny jest tu bowiem jedynie czas trwania przerwy, która - jeżeli jest względnie długa - może wskazywać na zakończenie się procesu chorobowego, a nowa niezdolność do pracy z powodu tej samej choroby jest już traktowana jako efekt nowego procesu chorobowego. Nowy okres zasiłkowy otwiera się, gdy przerwa w niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą była dłuższa od 60 dni.

Organ rentowy za początek okresu zasiłkowego przyjął niezdolność od dnia 9 marca 2015 r.. Wnioskodawczynie nie kwestionowała początkowej daty ustalenia okresu zasiłkowego.

W świetle ustaleń faktycznych wnioskodawczynie była niezdolna do pracy w okresie od 9 marca 2015 roku do 17 kwietnia 2015 roku i ta niezdolność była spowodowana tą samą chorobą o kodzie J06, a przerwy między następującymi po sobie niezdolnościami do pracy nie przekraczały 60 dni (od 28.03.2015- 04.04.2015 - J06, 2 dni przerwy; następnie od 07.04.2015 – 10.04.2015 - J06, 2 dni przerwy; następnie od 13.04.2015 - 17.04.2015 J06). Odwołująca pozostawała nieprzerwanie niezdolna do pracy w okresie od 13 kwietnia 2015 roku do 16 października 2015 roku z powodu różnych jednostek chorobowych, jednakże pomiędzy tymi niezdolnościami nie było ani jednego dnia przerwy.

W ocenie Sądu nie ma racji odwołująca, która podnosi, że w związku z tym, iż w okresach od 05 kwietnia 2015 r. do 06 kwietnia 2015 i od 11 kwietnia 2015 do 12 kwietnia 2015 miała po 2 dni przerwy, to okresy zwolnień po przerwach nie podlegają zliczeniu w jeden okres zasiłkowy. Z opinii biegłych wynika, że jednostka chorobowa, która była powodem niezdolności do pracy po 2 dniowej przerwie 05 kwietnia 2015 r.- 06 kwietnia 2015 r. o kodzie J06, to tożsama jednostka chorobowa, z powodu której odwołująca przebywała na zwolnieniu lekarskim bez przerwy od 09 marca 2015 r. do 04 kwietnia 2015 r., zatem podlegała zliczeniu do otwartego okresu zasiłkowego. Powrót tej samej jednostki chorobowej po krótkiej przerwie oznacza, że wnioskodawczynie nie odzyskała zdolności do pracy od dnia 05 kwietnia 2015r. i stała się ponownie niezdolna do pracy z dniem 07 kwietnia 2015r. do 10 kwietnia 2015 r. Po kolejnej przerwie 2 dniowej od 11 kwietnia 2015 r. do 12 kwietnia 2015r. niezdolność do pracy odwołującej była znów z powodu choroby o tej samej jednostce chorobowej o kodzie J06, czyli tej samej, która była powodem orzekania niezdolności od 09 kwietnia 2015r. 04 kwietnia 2015 r. i od 07 kwietnia 2015 r. do 10 kwietnia 2015 r. Przy czym, pomiędzy tymi datami nie upłynął okres powyżej 60 dni, a zatem niezdolność do pracy w tych okresach wlicza się do jednego okresu zasiłkowego.

Odwołująca podnosiła, że jej niezdolności do pracy były spowodowane różnymi jednostkami chorobowymi. Biegła z zakresu otolaryngologii i biegły z zakresu położnictwa i ginekologii potwierdzili w opiniach sporządzonych na zlecenie sądu, że odwołująca była niezdolna do pracy z powodu różnych jednostek chorobowych, począwszy od chorób o kodzie J06, J00 do N10 N11, N80, D17 oraz J34. Jednakże nawet ustalenie, że w okresie do 17 kwietnia 2015 r. odwołująca pozostawała niezdolna do pracy z powodu jednostki chorobowej o kodzie – J 06, a od 18 kwietnia 2015 r. do 30 kwietnia 2015 r. z powodu schorzenia o kodzie J00, z kolei w okresie od 01 maja 2015 r. do 16 października 2015 r. jej niezdolność spowodowana była różnymi jednostkami chorobowymi, to i tak pozostaje to bez wpływu na wynik rozstrzygnięcia. Jeśli bowiem nawet charakter tych schorzeń był inny to i tak nie wystąpiły one po przerwach, więc składały się na ciągły okres niezdolności do pracy. W konsekwencji, nie mogły powodować otwarcia okresu zasiłkowego na nowo.

Podsumowując okresy niezdolności do pracy odwołującej należy wskazać, że w marcu było to -23 dni, w kwietniu - 26 dni, w maju - 31 dni, w czerwcu- 30 dni , w lipcu- 31 dni, w sierpniu - 31 dni, do 10 września– łącznie 182 dni okresu zasiłkowego. W związku z tym, jak słusznie zauważył organ rentowy, okres zasiłkowy w wymiarze 182 dni wnioskodawczynie wyczerpała z dniem 10 września 2015r. Jednakże jej niezdolność do pracy trwała nieprzerwanie

do dnia 16 października 2015r. Tym samym skoro wnioskodawczyni z dniem 10 września 2015r. wyczerpała okres zasiłkowy, Sąd uznał, iż nie ma prawa do zasiłku chorobowego za dalsze okresy niezdolności do pracy, gdyż są one de facto wliczane do jednego okresu zasiłkowego z przyczyn podanych wyżej. Tak więc, skoro wnioskodawczyni nadal była niezdolna do pracy, mogła złożyć wniosek o świadczenie rehabilitacyjne, które przyznaje się w przypadku dalszej niezdolności do pracy (po wyczerpaniu zasiłku chorobowego).

Zdaniem Sądu wnioskodawczyni w świetle art. 8 i 9 ustawy zasiłkowej z dniem 10 września 2015r. wykorzystała okres zasiłkowy w ilości 182 dni i zasiłek chorobowy na dalszy okres jej nie przysługuje.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji.